

Mehika, Monterrey – julij 2017

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA RAZISKOVALNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Katja Kitek, 3. letnik

Čas izmenjave:

od 1. 7. do 1. 8. 2017

Kraj izmenjave

Monterrey je mesto na severovzhodu Mehike. Je ogromno mesto, ki pa zaradi svoje poslovne in industrijske podobe ni ravno posebna turistična atrakcija. Zaradi bližine ZDA je mesto precej amerikanizirano, tako da na prvi pogled ne zleđa kot tipično mehiško mesto, ki ga morda pričakuješ. Kljub temu je zelo zanimivo in v njem ti nikoli ne zmanjka idej za preživljanje časa – lahko greš na pijačo v stari predel mesta Barrio Antiquo, na sprehod ali vožnjo s kolesom po Fundidora parku, na Obispado

Mehiške ceste

(hrib sredi mesta z ogromno mehiško zastavo in razgledom na celo mesto). Med prijaznimi in odprtimi ljudmi, sredi vročine in pa predvsem nikoli lačen, si kmalu po prihodu v Monterrey nad mestom res navdušen.

Viza

Za Mehiko viza ni potrebna.

Zdravje

Za potovanje v Mehiko ne potrebuješ nobenega dodatnega testiranja ali cepljenja, priporočljivo je cepljenje za hep A. Na jugu države so prisotni

mala

Razgled z vrha bolnice

je dobro

upoš

hiki.

Varnost

Mehika ne velja ravno za najbolj varno državo. Kljub temu sem se sama počutila zelo varno, seveda pa ponoči ne hodiš sam okrog, paziš na svoje stvari in podobno. Sicer je od hotela do bolnice 10min hoje, čez dan greš brez problema tudi sam, medtem ko po temi ne hodiš, ampak si pokličeš Uber (za boljši občutek ponoči v Uber sedeš s kolegom in ne sam, brez problemov sem se nekajkat peljala tudi sama).

Denar

Valuta je mehiški peso, 20 pesotov je približno 1 eur. Najbolj enostavno je dvigovati denar na bankomatih, ki so res povsod, ker tako za plačevanje hrane in pijače kot tudi socialnega programa rabiš gotovino. Menjalnice imajo malo drugačne menjalne tečaje in ponekod ne sprejemajo evrov. Skoraj povsod pa lahko plačuješ tudi s karticami (Visa, MasterCard). Maestro odsvetujem, saj ga večina bankomatov ne sprejme, kar res ni najbolj praktično.

Prevoz

S kolegico sva letalske karte kupili maja. Leteli sva iz Münchna prek Philadelphije v Cancun, nato pa še iz Cancuna v Monterrey. Povratna letalska karta do Cancuna je stala 580 eur, s tem da je imela možnost premika datuma povratka. Med in po končani izmenjavi sem letela še v Guadalajaro in nazaj, potem pa v Mexico City, od tam nazaj v Cancun. Vsi te notranji leti stanejo 50 – 150 eur, še posebej so poceni če letiš s prevoznikom VivaAerobus. To je najcenejša in žal tudi najmanj zanesljiva letalska družba, leti imajo zelo pogosto nekajurne zamude. Zgodilo se mi je tudi, da so mi let prestavili na naslednji dan, ne da bi me o tem sploh obvestili. Če imaš čas in nadpovprečno veliko potrpljenja, pa je VivaAerobus odlična izbira.

Prevoz z letališča do hotela in po mestu na sploh je najbolje opravljati kar z Uber-jem, ki je varnejši kot taksi, pa še za ceno se ti ni treba pregovarjati.

Komunikacija pred izmenjavo

Komunikacija je potekala preko skupine na Facebook-u in Whatsapp-a. Nismo imeli vsak svoje kontaktne osebe, ampak smo imeli ekipo kontaktnih oseb, ki je skrbela za vseh 50 študentov na izmenjavi. Bili so odzivni, vedno dosegljivi in organizirani.

Sprejem s strani tujih študentov

Prevoz z letališča do hotela smo si morali organizirati sami, ampak ker je na letališčih wi-fi, stvar res ni težavna (spet – Uber, približno pol cenejši kot taksi). Eden od kontaktnih oseb nas je sprejel v hotelu, pomagal je pri dodelitvi sobe in bil na voljo glede ostalih morebitnih vprašanj.

Naslednje jutro nas je vodja izmenjave peljal v bolnico, uredil hospital ID in me predstavil na inštitutu za anatomijo, kjer naj bi opravljala raziskavo.

Tekom izmenjave smo bili predvsem v stiku prek Whatsapp-a, pri organizaciji socialnega programa pa so se kontaktne osebe menjavale.

Nastanitev

Nastanjeni smo bili v hotelu Four Points by Sheraton, ki je od bolnice oddaljen 10 minut hoje. V sobah smo bili po štirje na dveh zakonskih posteljah. Vsaka soba je imela tudi svojo kopalnico, hladilnik in avtomat za kavo. Prav tako je imela vsaka soba tudi klimo, brez katere ne vem, kako bi preživali. V hotelu smo imeli bazen, fitnes, jedilnico, na voljo je bil tudi room service z zelo razumnimi cenami. Nastanitev je bila res super, edini minus je bilo pomanjkanje nekega skupnega prostora za druženje, smo se pa zato malo bolj natlačili v sobe in imeli room party-je.

Poslovilna zabava Slovencev

Prehrana

Hrane smo imeli na voljo več kot dovolj – zajtrk v hotelu, nato pa še tri tople obroke v menzi bolnice, vse dni v tednu. Še posebej je bilo dobro to, da si si lahko namesto toplega obroka vzel razne prigrizke, sadje, jogurte in jih imel pri sebi za malico tekom dela v bolnici.

Edina težava, ki sem jo imela, je bilo dejstvo, da ne jem mesa. Tega Mehičani žal ne razumejo najbolje, zato jim moraš res eksplicitno povedati, česa vsega ne želiš na svojem krožniku (našteti vse vrste mesa, ker pri njih pojem meso zajema v bistvu samo rdeče meso). Je pa bilo pri vseh obrokih na voljo več različnih možnosti, veliko zelenjave, solatni bar in sadje, tako da res nihče ni ostal lačen.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Prijavljena sem bila na raziskavo na Inštitutu za anatomijo. Takoj ob prihodu pa sem bila obveščena, da projekt, na katerega smo bili prijavljeni štirje študenti na izmenjavi, pravzaprav sploh ne obstaja. Ponudili so nam možnost obiskovanja predavanj anatomije v španščini z njihovimi študenti. Udeležili smo se prvega predavanja, vendar glede na dejstvo, da špansko nismo znali, stvar res ni bila smiselna. Zato smo se z mentorjem dogovorili, da bomo raje delali na oddelkih v bolnici in od izmenjave odnesli tisto, kar si res želimo in kar nas veseli.

*Slovenska delegacija pred
bolnico*

Takoj naslednji dan sem sama sicer zbolela z visoko vročino in ležala v hotelski sobi naslednjih 9 dni, po tem pa sem odšla na različne oddelke v bolnici; kardiologijo, ginekologijo, kjer sem videla porod, pomagala pri oskrbi novorojenčkov, v pediatrično ambulanto, kjer sem pomagala pri pregledih pacientov, večino časa pa sem preživela na urgenci, kjer sem se naučila šivati poškodbene rane.

Zanimivo je videti številne primere, s katerimi se v Sloveniji verjetno ne bomo srečali. Poleg tega pa zaradi nekoliko drugačnega sistema tam kot študent res lahko marsikaj narediš in pridobiš veliko praktičnega znanja.

Mentorstvo

Mentor je bil predstojnik inštituta za anatomijo. Po tem ko smo se dogovorili, da pravzaprav z njim ne bomo delali na raziskavi ampak bomo odšli v bolnico, smo se z mentorjem videli le še enkrat, ko smo imeli Journal club – debato o vnaprej prebranem članku.

Socialni program

Kot sem že omenila, sem prvi del izmenjave preležala v hotelski sobi in tako zamudila en del socialnega programa (izlet v Santiago, bungee jumping, izlet v Matacanes). Sicer pa

smo imeli kasneje tudi pool party in NFDP, salsa večer, ogled nogometne in baseball tekme. Socialni program je bil dobro organiziran, nismo pa se ga vedno udeležili vsi, saj je včasih bolj zabavni kaj početi v lastni režiji. Tako smo si večino prostega časa

organizirali sami, druženje v hotelskem bazenu, sobah, izlete v mesto in klube zvečer. V bolnici smo spoznali tudi veliko študentov in pripravnikov, s katerimi sm

NFDP & pool party

Splošna ocena izmenjave

Izmenjava je bila v celoti gledano odlična izkušnja, od začetnega kulturnega šoka, do spoznavanja ogromno različnih ljudi, dobre hrane in zanimivega dela v bolnici.

Potrebnik

Nujno imej sabo adapter, haljo in udobne čevlje za v bolnico. Scrubse lahko kupiš tam. Če ga imaš, prinesi seboj tudi stetoskop.

Približna razdelitev stroškov

Povratna letalska karta München-Philadelphia-Cancun 580 eur

Let Cancun – Monterrey 120 eur

Let Mexico City - Cancun

GoOpti do Münchna in nazaj 75 eur

Scrubs, hrana, socialni program, prevoz cca 300 eur